

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Nr. 7096 Școl.

Notificare oficială.

Pentru primirea în secțiunea pedagogică a seminarului arhidiecezan sunt a se observa următoarele:

In secțiunea pedagogică a seminarului arhidiecezan se primesc pentenți din arhidieceză, cari au împlinit 14 ani, și nu au trecut peste 18 ani, și cari au absolvat cu succes 4 clase gimnaziale, reale ori civile.

Pentru primire se recere, ca pentenți la cererea adresată consistorului arhidiecezan și scrisă cu mână proprie, să acludă în original următoarele documente:

1. Estras din matricula civilă despre naștere;

2. Estras din matricula parohiei despre naștere;

3. Testimoniu școlar;

4. Atestat medical despre starea sănătății și despre întregitatea spirituală și corporală, prin care să se constate anumit, că potențele nu are nici un defect, ce-l ar face neadmisibil pentru funcțiunea de învățător.

Cererile sunt a se adresa consistorului arhidiecezan până cel mult la 14/28 August 1915.

Sibiu, din ședința consistorului arhidiecezan, ca senat școlar, ținută la 16 Iulie 1915.

Consistorul arhidicezan.

Jertfa tuturor.

(b.) Ungaria este astăzi cea mai fermă citadelă de apărare a dublei noastre monarhii, — spun Ungarii, convinși, că țaria statului ungur rezidă singur în calitățile neamului unguresc.

Că statul ungur, adecaț mai bine zis, țările de sub coroana Sf. Ștefan, s-au dovedit o forță respectabilă a imperiului habsburg, nimeni nu va putea contesta. Cât pentru meritul acestei părți a monarhiei, o analizare a forțelor concentrice ne poate da numai adevărata oglindă a realității.

Este adevărat, că Ungaria este o forță, și poate jumătatea cea mai bună din dubla monarhie. Aceasta s'a învaderat eclatant în cele dintâi faze ale răsboiului actual. Pecând Austria dela început a trebuit să cedeze un bun teritor al ei în fața invaziunii Rușilor, — Ungaria a rezistat admirabil atacului dușman și prea puține locuri de frontieră ale ei au fost atinse de copitele cailor căzăceaști.

Este aceasta însă a se mulțumi îndeosebi și situației geografice favorabile a Ungariei, care încungurată aproape două treimi la nord-est-sud prin lanțul alpilor carpatini, constituie o fortăreață naturală de prima ordine, pecând Austria e liberă de orice scut natural, în special la granițele ei nord-estice. Ungaria din punct de vedere strategic n'are deci nici decum atâtă trebuință de fortificații artificiale, cari se par, că oricât de formidabile ar fi, rămân mult înapoia întăriturilor, pe cari le-a lăsat natura, spre alte scopuri o-

menești, mult mai nobile, de cum sunt răsboiaie.

Din punct de vedere de apărare a monarhiei, Ungaria este deci o citadelă invincibilă, în urma alcătuirii topografice a ei.

Nu mai puțin însă și etnografiște Ungaria de astăzi s'a dovedit a fi un material prețios de luptă și de apărare în ori și ce condiționi. Si aici, în punctul acesta, nu numai Maghiarii sunt aceia, cari constituie elementul prețios militar al armatei noastre comune, ci cu ei împreună toate celelalte naționalități din statul ungur.

Indeoasebi pentru apărarea Ardealului de nord, artilleria noastră de munte, prima din toate oștirile azi beligerante, s'a dovedit eminentă. Nu numai partea tehnică a acestei arme a raportat excelente succese în Carpați, ci și materialul fizic de oameni e de așa, că numai la noi se găsesc atât de rezistenți flăcăi pentru astfel de formidabil de grele campanii de iarnă. Iar între acești oameni rezistenți, în prima linie Români noștri, — putem spune fără exagerare, — au fost cei mai apreciați și admirăți și de dușmanii noștri. Românul este popor de munte, și munții Ungariei nimu-i știe mai bine apăra decât Românum, dedat cu toate nevoile vieții grele de pe munți, în timp de iarnă, dar e și entuziasmat al farmecului munților în timp de vară și pe vremuri de pace și liniște idilică. Căci de n'ar fi Românul, acești munți în timp de pace ar fi părăgiți. Ungurul de pe Alföld nu se pricpe la cultura vitelor muntoase, iar pentru Neamț munții sunt numai obiect de distracție turistă sau vânătoarească. Si ori cât ar constitui acești munți o linie strategică naturală, fără oamenii potriviti nu s'ar putea apăra ei nici în răsboie, și nici nu ar fi cine se-i cultive în timp de pace.

Dar și România dela șes au în sușurile lor speciale, prin cari au esecat în acest răsboiu. România din Ungaria și Banat încă își au partea lor de leu, — pe lângă ardeleni, și în special pe lângă bravii noștri moți dela reg. 50 de infanterie, — la lauda care se cuvine acestei părți a monarhiei, ca citadelă invincibilă...

Deci suum cuique! Dacă Ungaria azi s'a dovedit de prima forță a monarhiei, aceasta are să o mulțumească duor factori importanți: norocoasei ei situații geografice și fericitei alcătuiri a popoarelor din cari astăzi se compune. În timp de răsboiu calitățile acestor popoare nu se pot ascunde, căci ele se impun cu forță insuprimabilă. Așa ar trebui se fie însă și în timp de pace, să nu se suprime în mod artificial destoinicia nici unui popor din Ungaria, căci numai aşa se va ridica acest stat la rangul de respect în fața lumiei civilizate după pace, cum s'a știut validita și în cursul acestui răsboiu. Iar Ungaria, ca națiune politică, este ceva abstract; reala bază a viitorului ei o dau toate popoarele ce o susțin și o ridică azi la înălțimea unui frumos și bun viitor, nu numai pe seama unora, ci spre mulțumirea

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.

Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se inapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiori 30 fil., rândul cu litere garmond.

și mândria tuturor celor ce i-au rămas fideli apărători în timpurile cele mai grele, și cari prin jertfe de sânge îi croiesc astăzi o mai bună soartă și un splendid viitor. E jertfa tuturor, adusă spre binele și fericirea din viitor a tuturor!

Houston Steward Chamberlain.

Francezul, germanul și englezul.

(Fine.)

Trecând acum la examinarea mai apropiată a dispoziției fundamentale, care dăinuște de mult timp încoace în Anglia în potriva Germaniei, trebuie din capul locului să accentuez, că nimicirea imperiului german e dorința de ani de zile, — mărturisită sau nu, — a tuturor politicianilor englezi, — și care englez cult nu face politică de dimineață până seara, — e intenția lor, care din zi ce merge prinde rădăcini tot mai puternice.

Unul dintre ofișerii superiori ai armatei engleze, purtătorul unui nume străvechiu de conte, a spus — înainte cu vreo câțiva ani — următoarele unui prieten german al său, fată de care nutrea cele mai curate sentimente de prietenie: «Dragul meu, odată nu se va putea întâmpla altfel, we must cripple Germany, before she gets too strong us, va trebui să batem Germania, de s'o lăsăm lată, înainte de-a ne întrece în putere». Un alt nobil s'a exprimat, înainte cu vre-o trei ani, și mai drastic: «We must throttle Germany», Germania va trebui sugrumată. Aceste puține păreri culese din diferite momente de viață sunt pentru ziua de azi suficiente pentru a ne convinge despre faptul mare și indiscretabil, care nu e amintit nici măcar cu o iota în nici una din cărțile vinete, albe sau portocalii ale lumii, că aici e vorba de dispoziția sufletească universală a englezilor; această dispoziție ni se învederează în acelaș timp, uimitor de simplă și îngrozitor de cinică; de altă parte însă nu n-erăt să trecem peste naivitatea ei nemărginită, care totuși o scuză întrucătiva. Căci numai aşa vom putea înțelege, dece a exercitat Anglia aproape totdeauna o putere atractivă asupra germanilor, cărora le-a reușit să o cunoască. După publicarea scrierii mele «Anglia» am primit scrisori cu duiumul: amatori, comercianți mari și mici, savanți, artiști, viajori pasionați, toți spun același lucru: «atât de bucurosi și-au petrecut timpul în Anglia», acolo s'ar fi «simțit totdeauna foarte bine». Un ofișer german care abia în ajunul răsboiului s'a rentors din Anglia, îmi scrie din tranșee: «Nu m'am simțit de loc străin în Anglia, am fost primit de englezi cu toată dragostea». Aici nu e vorbă așadar de ură, nici pe departe nu, ci de ipnoza unei necesități. Acel ofișer — conte își iubește prietenul german, admiră Germania, stimează Kaiserul; în sine se cugetă însă astfel: De nu vom bate noi Germania încât s'o lă-

săm lată, ne va bate ea pe noi. Încă nimănuia nu i-a răușit să capaciteze pe un englez, că Germania nu s'a cugetat la răsboi împotriva Angliei, cu care, dimpotrivă — ca cu un popor mai de aproape înrudit cu sine — s'a crezut chemată să răspândească nobila cultură germană peste întreaga lume. Căci teoria politică a Angliei de două veacuri încoaci sună astfel: Noi un popor de insulă vom avea putere numai atâtă timp, câtă vreme toată puterea e în mâinile noastre. Firește «atotputernicia» e numai un ideal, care trebuie ajuns; spre el se străușesc ei neîntrerupt; în stăpânirea faptică a tuturor oceanelor zace chezășia cea mai puternică pentru îndeplinirea acestui vis, iar tot ce mai lipșește, va fi realizat prin legături cuminte, prin slabirea sistematică a altora, prin baterea pieptului și lăudăroșii. Lucrul principal e, că fiecărui englez încă în frageda copilarie i se spune, că patria lui are — din mila lui Dumnezeu — destinul să stăpânească lumea și în consecință fiecare nedreptate săvârșită față de alte țări — orice trădare, orice răpire, orice călcare în picioare a contractelor încheiate, — în realitate nu e altceva decât exercitarea unui drept. La aceasta se mai pot adăuga încă multe: un popor care nu mai dispune de agricultură, a cărui industrie începe față de a altora să regrezeze în chip îngrijorat, un popor, care e tot mai mult avizat să se îmbogătească numai din comerț și din afaceri financiare, e necesitat să monopolizeze acest comerț și întreaga viață finanțiară, dacă vrea peste tot să mai trăiască. De va vedea acest popor pe un vecin, a cărui agricultură înfloreste, a cărui industrie prin capacitate mare de producție întrece pe a sa, a cărui navigație îl face independent, și a cărui putere financiară administrată scientific crește din an în an, începând să rivalizeze cu a lui, atunci cu tot dreptul poate fi îngrijorat. Firește ar fi un remediu: a imita pe rival în cultură, diligență, simț de întreprindere; se vede însă că un instinct care nu îșsală șoptește englezului, că un astfel de remediu nu e pentru el. Ce îi mai rămâne deci? Forță brutală, să calce în picioare, să nimicească, să sdobească, să sugrume. Iar dacă i se pare că singur nu va putea ajunge rezultate, conchiamă toate popoarele, cu cari stă în legătură în urma comerțului și a finanțelor, sau pe cari îi tiranizează: pe ruși, francezi, sărbi, portugezi, canadieni, africani, australieni, negri, arabi, inzi, japoanezi și îi asumă pe toți împotriva germanului temut.

Nu e o astfel de dispoziție fundamentală, și urmările ce resar din ea cu o necesitate matematică, de o mie de ori mai interesante decât o carte vânătă?

Se pare până acum, că germanul nu e capabil să-și închipuiască, ce li-liniște naivă, lipsită de orice pasiuni îl însuflă pe englez la acest mers de idei. De ură împotriva Germaniei

— repet — nici vorbă n'a fost înainte de isbucnirea răsboiului, poate cel mult în cele mai inculte cercuri, care toată știință și-o culeg din fișuca «Daily Mail». Englezul are înaintea ochilor o problemă foarte simplă: *eu sau tu*, și tocmai aşa ca în viață civilă își sufulcă mâncile cămașei și strigă: «Come on, let's fight for it!» vino numai încoace, lupta are să decidă între noi. Aceasta e dispoziția care formează baza, dispoziția poporului cinsit, de sus până jos, — intunecată numai din când în când de canaliile presei. Ideile ostașului german, care se luptă pentru casă și patrie, sunt străine soldatului mercenar, deasemenea însă și poporului care stă la spatele lui; pentru aceștia totul se reduce numai la o chestiune de putere; cel înfrânt va avea să se supună. Dr. Carol Peters a fost deunăzi întrebăt, că fiind englezii învinși de nemți, «vor putea ei suporta mult timp înfrângerea? El a răspuns: «Dimpotrivă! În viață sportivă a englezilor există regula, că deodată cu sfârșitul luptei dispare și ura dintre partidele combatante. De aceea pe englez îl miră tot atât de mult indignarea pe care germanul o manifestă azi împotriva lui, pe căt de neașteptată a fost pentru german declarația de răsboi a englezilor: neînțelegerea reciprocă e perfectă.

Ori căt de sus am fi siliți să prețuim în unele privințe cultura Angliei, care în unele direcții a ajuns — fără îndoială — înălțimi neajunse încă de alt popor, aici — în politică — felul de cugetare și simțire al englezilor e aproape tot atât de primitiv, ca unui negru din Congo: forță brutală, pumnul are să decidă, care din cei doi vecini va avea să fie sclavul celuilalt.

Jurnalul «Reichsbote» comunicase nu de mult scrisoarea unui misionar vestit din Britania către prietenii săi germani, pe care-i asigură de iubirea sa creștinească de frate, răsboiul de estirpare împotriva imperiului german îl prezintă însă atât de inevitabil, cătă vreme chiar și quakerii — spune el — cari dealtfel din principiu se feresc de armele de foc, se anunță voluntar sub drapel. Aceasta iarăși mă îndeamnă să scot din colecția de scrisori primite după apariția scrierilor mele despre răsboiul actual, scrisoarea unui talentat artist german, care cunoaște bine Anglia și coloniile ei, care le-a îndrăgit și căruia experiențele bogate dobândite cucerind toate cele cinci continente, îi servesc material bogat spre a putea rosti o judecată comparativă; el scrie: «Poți întâlni în Anglia o mulțime de oameni, chiar și din cercurile cele mai culte, cari dau dovadă de un a-

mestec de ingeniozitate, prostie și naivitate în măsura în care n'am putut-o constata în nici-o altă țară a lumii; nu mi-a reușit nici odată să stabilesc unde începează una din aceste însușiri și începe cealaltă». Aceasta însă nu e altceva, decât însușirea caracteristică a popoarelor primitive, sălbaticice: a fi în același timp săret, prost și naiv. Toate aceste trei ingrediente sunt părțile de dispoziția fundamentală nutrită de englezi împotriva Germaniei; cine vrea să rostească asupra ei o judecată dreaptă, trebuie să constate într-însa inteligență ingenuoasă, prostie bătută de D-zeu și naivitate nețârmurită.

Nu începe nici-o îndoială, că pe această dispoziție naivă e zidit edificiul ilusoric al politicei fățărnicice de minciuni și goana afurisită a presei inscenată de ea, acestea însă cu greu și-ar fi putut ajunge desvoltarea și stăpânirea lor de azi, dacă n'ar fi aflat un teren prielnic, iar acesta a fost pregătit tocmai de dispoziția generală, despre care vorbisem. În Franță stau lucrurile la fel; și acolo e un regim fără scrupul, care se folosește de dispoziția fundamentală hărăzită dela strămoși și o prelucră; numai că în Franță această dispoziție e mai incurcată și nu mai puțin decât naivă.

Germanul e condus de un instinct firesc când rostește: «revanche!» nici un cuvânt german nu poate reda fidel înțelesul acestei noțiuni franțuzești. Revanșa nu e răsbunare. În dosul ori cărui înțeles al răsbunării (zice Grimm) e ascunsă închipuirea urmărire, prigonirii; dreapta răsplătire dumneziească pentru săvârșirea faptelor rele formează baza acestei închipuirii. Față de forță elementară a acestei puternice dispoziții sufletești, revanșa apare ca o idee jurisprudentă, palidă, anemică, nutrită pe cale măestrată. Întreb bătașul: «Pot avea azi măncarea mea predilectă?» El îmi răspunde: «Regret, mais en revanche je puis vous offrir...» «însă ca recompensă, ca despăgubire pentru justele Diale pretenții îți ofer...» Aici însă suntem mii de miluri departe dela originea închipuirei răsbunării! Nici de ură nu știe «la revanche» nimic sau foarte puțin, pentru așa ceva e cu mult prea anemică. În felul acesta vom putea înțelege, că cea mai deasă aplicare o are acest cuvânt la jocuri. Căștig o parte de săh, contrarul pretinde dela mine, ca pe un drept al său, de lui donner la revanche, să-i dau prilejul să mă învingă și el pe mine. Iată unde e ascuns adevăratul înțeles al cuvântului, baza lui o formează închipuirea vană, că succesul contrarului e o întâmplare oarbă; la o nouă încercare de puteri cu siguranță el va fi cel învins. În fantazie francezul a

învins din capul locului, încă înainte de-a fi mutat cea dintâi figură; la caz că așteptările nu i se realizează, cauza nu poate fi alta decât jocul fals al contrarului, o trecere momentană cu vederea, ori cine știe ce truc al sortii; în realitate el nu e învins, apărătoarea însă, revanșa va învăța altfel pe contrar. Niciodată nu va recunoaște francezul, nici în joc, și mai puțin în realitate, că el e cel învins. Pe fațada castelului său din Versailles regele francez a lăsat să se imprime următoarele cuvinte: «A toutes les gloires de la France», în același timp germanul exclamă: «Die Tat ist alles, nicht der Ruhm».

A.

Răsboiul.

Căderea Varșoviei în mâinile trupelor germane și a întregei fortărețe a Ivangorodului în mâinile trupelor noastre austro-ungare a provocat mare consternare la Paris și la Londra. Se vede acum situația și acolo așa cum e: desperată pentru puterile din împărtita înțelegere. Un ziar englez, Standard, scriind despre căderea Varșoviei spune, că aceasta e catastrofa cea mai mare ce a putut se cadă asupra Rusiei, dar și asupra aliaților ei. Un alt ziar mare englez, Daily Telegraph, scrie apoi, că acum a bătut ceasul critic și pentru apus. Căci Rușii au unde să se retragă, adânc în împărtia lor largă și fără margini, pentru Franția însă nu este dată posibilitatea acestui mod de scăpare; și dacă vin Nemții în număr mai mare asupra Francezilor, ușor se poate întâmpla, ca să se decidă soarta răsboiului și la apus, eventual să se decidă întregul răsboiu. Ceeace înseamnă, că în Anglia se consideră deja de decis răsboiul pe frontul dela răsărit. Nu mai au aliații nici o speranță, că Rușii le vor mai fi cumva de ajutor. Rușii și-au terminat cu rușine sarcina de a apăra pe criminalii dela Sarajevo.

Știrile primite pentru astăzi de pe câmpul de răsboiu sunt următoarele: La frontul dela răsărit trupele austro-ungare au spart linia dușmanului pe la Lubortov, iar cele germane pe la Lenczna. La Ponievieci Rușii s-au retras dincolo de râul Jara. Pe celealte locuri încă sunt Rușii în retragere. În zilele din urmă (4–6 August) au ajuns în captivitate 85 de ofițeri și 14.200 de soldați rușești. Dela Ruși au fost luate 4 tunuri și 69 de mitraliere. Fortul Dembe a fost luat de ai noștri iar căderea fortăreței Nowogeorgiewsk e iminentă. Un fort e luat deja, iar Germanii sunt foarte aproape de portul și orașul Riga.

La frontul italian atacurile trupelor italiene sunt mereu respinse cu mari

perderi pentru ele, iar pe celelalte fronturi nu e nici o schimbare esențială. Pe mare submarinele noastre au torpilat cu bun succes câteva submarine italiene.

O prorocie.

In arhivele de stat din Hamburg se păstrează originalul unei poesii, scrisă de poetul Robert Hamerling. (Născut în anul 1830, mort în anul 1889.) Poesia aceasta e o curată profeție, în parte împlinită până acumă. Tradusă în prosă ea sună astfel:

Imi scald ochii limpezi în lumina exteră și înaintea sufletului meu apar figurele viitorului. Din întunericul învăluit în fapte grele ai vremilor îndepărtate văd venind o zeită înaltă, care se apropie tot mai mult.

O, tu, al douăzecilea dela Cristos, înzuruit de arme și cu admiratie te va numi posteritatea «Scoloul germanic». Popor german! Lumea largă va tremura în pulbere înaintea ta, pentru că în curânt vei ținea judecată cu dușmanii, între furtuni!

Teritorul neutru al Angliei va fi dirijat de puternicul tău picior. Pretutindenea va abura spre ceriu săngele dușmanilor și pe gigantul tunător, pe Rusia, o sdobeste. Vulturul german se va încuba în țara bogată dela marea ostică.

Și tu Austrie, crezută moartă, nu trec douăzeci de ani și stai mândră și întineră în fruntea multelor popoare, cari tremurând și plecate în fața gloriei tale te vor numi stăpâna ostului, al doilea imperiu german!

Cu coroana nouei Polonii se va încorona un falnic habsburgian, și sub el înțineră libertate va străluce Ucraina. O popor iubit! Aud cum se întind corzile vioarelor, cimbalmelor, aud goarne și trâmbiți, cari anunță marea învingere. Bucură-te de zilele eroice; soartea ta e asigurată! Nu te teme de dușmanii tei. Adevar am prorocit tie!

Nr. 217/1915 M.

CONCURS.

Pentru patru burse (stipendii) vacante de căte 1000 coroane din fundația Transdafil, și anume: trei din arhidieceza Transilvaniei și una din dieceza Caransebeșului, se publică concurs cu termin până la 7/20 August a. c.

Cererile de concurs sunt a se instrua cu următoarele documente:

a) Extras din matricula botezaților, pe care să fie indusă adverința parohului local, ori a protopresbiterului, că concurrentul aparține și acum bisericii gr.-or. române din mitropolie.

b) Certificat (atestat) de săracie dela antistia comunală, vidimat de parohul local, ori de protopresbiterul concernent, despre starea materială și socială a concurrentului și a părinților săi.

c) Testimoniu școlastic din anul trecut școlar, cu nota generală «eminent», amăsurat dispozițiilor actului fundațional.

luci fermecători la revârsatul zorilor. Cătă vrăjă! Paserile guralive zburau voioase pe de-asupra lacului, umplând văzduhul cu căntarea lor măeastră și ca o fermecătoare înălțare se auzea vibrarea unor strune de ghitară, însoțită de un găs melodic de ființă omenească.

Krișna șopti fecioarei: „E revârsatul zorilor și, poate Walmiki îl salută.“

Să despici atunci pânza verde de ie-dără, împestrătă cu floriile rumene și se ivă pe luciu apoi poetul bland Walmiki. El a murit indată ce zări frumusețea floarelor intrupate. Scăpă ghitara din mână tremurândă și rămase incremenit, ca mort.

Krișna îl privea cu bucurie. Ii plăcea această uimire a căntărețului. Ii z se apoi:

— „Trezește-te, Walmiki, și grăiește!“ Walmiki șopti atunci:

— „Iubesc!“

Figura trușă și Stăpanitorului se înseină indată:

— „Copilă mândră și frumoasă, î-am sfătuit lăcașul. Te vei sălașui în inima potecu!“

Walmiki murmura mereu:

— „Iubesc, iubesc!“

Si fecioara gingăși simtea în sufletul ei o atragere caldă spre inimă poetului. Si porni ea spre sălașul arătat de zeul prea-puternic, linșită cum e spa Gangesului și mândră ca o zi de vară caldă, în mersul

FOIȘOARĂ.

Din legendele lui H. Sienkiewicz.

Prelucrate de

A. N. Tărnăveanul.

I. Fi binecuvântată!..

Era o noapte senină, o noapte frumoasă. Krisna, înțeptul și atotputernicul, sta pierdut în gânduri.

— „Eram de credință — murmură el — că omul este săptura cea mai frumoasă și cea mai aleasă din căte sunt în largul lumei, dar se vede că m'am înșelat. E cu mult mai frumoasă și mult mai aleasă această floare albă de nufăr, ce se clănușă ușor la adierile zefirului. Petalele ei fragede, petalele ei larg deschise în lumina de argint a lunei îmi vrăjesc privirea, s'o tot admir în veci. Unde-i găsești păreche printre oameni?...“

Dar eu, înțeptul și atotputernicul Krisna, eu să nu pot da viață unui săpturii, eu cuvântul meu, care să fie printre oameni, ca nufărul în lumea florilor? Bucurește-oamenii și veselească-se înimile lor! Fie voia

mea! Nufăr drag, prefă-te dar în o gingășă fecioară și vino tu aici la mine!...“

Oglinda apiei începu să se încrețească, valurile ei să tremure, ca atinse de aripi nevăzute, noaptea prinse a se însenină, căci luna și stelele luceau pe albastrul boltii, ca nică-odată pânăcum, și pasările încă se treziră și căntau cu foc și, minune mare: Se sgudui atunci pământul și nufărul cel drag se înfățișă ca o fecioară închiantătoare în fața înțeptului Săpân al lumei: Krisna.

Zeul rămase uimit la vedere acestei frumuseți fără păreche și lăzise:

— „O floare mândră a apelor erai tu până azi, și înșă de-acum, o nufăr drag, floarea gândurilor mele și grăiesește.“

Si fecioara începu a grăi și glasul ei era glas dulce, mult mai dulce decât sopotul ușor al florilor de nufăr, sub desmierdăriile zefirilor.

— „Stăpâne Doamne, zise ea, eram o floare o floare mult smerită. Tu m'ai schimbat în o săptură omenească, spune-mi dar, unde să stiu locu? Ca floare zgriburam și-mi adună petalele la sulfarea vântului; și speriau furtunile și viscolele; mă îngrozea săbatec tunetul și fu'gerul; mă supărau doar chiar și razele mai tară de soare. Însușirile acestea le mai tin și-acum, Stăpâne, căci sunt doar, după poruncă ta, întruparea unui nufăr. Spune-mi, Doamne, spune-mi unde să stiu locu? Pământul însuși mă umple de groază.“

A. N. T.

¹ Am cules și prelucrat aceste scurte bucăți literare, însoțite din condeul măiestru român H. Sienkiewicz, în nădejdea, că prin sugestul lor legendar ele vor procura sufletelor suferință din zilele noastre furtunoase ceteve eliptice de seninătate adeverărată.

Concurentul are să expună în cererea sa expres, dacă mai beneficiază de vreun stipendiu ori ajutor de undeva.

Cerurile sunt a se adresa și a se trimite Consistorului mitropolitan gr. or. român în Sibiu (Nagyszeben) până la terminul fixat.

Sibiu, 17/30 iulie 1915.

Consistorul mitropolitan.

O serbare în capela din Praga.

— 3 August n.

Duminecă în 1 August s'a serbat din partea regimentului 2 de infanterie părăstas pentru odihna sfletului căpitanului Goşa. Pentru succesul acestei serbări solemne, preotul regimentului a închiriat forurile superioare militare, cari cu placere au luat act despre pomenirea fostului lor ofițer și îndată au dispus, ca dela fiecare companie să ieșe pe cel puțin 4 ofițeri la părăstas din capela românească, iar din partea batalionului a fost esmis ca delegat, preținut sincer al defuncțului, căpitanul Ioan.

Serviciul sfetii liturghii, cu regimetele 2 și 51, s'a inceput la orele 9, pentru a la 10 și jumătate să se înceapă serbare, deamna pentru toti, căci săngele eroului s'a vîrnat pentru toti deopotrivă. La timpul fixat a venit și preotul ort. de spitale: Nicolae Sosdean, și în rând cisterii, în număr de vreo 30, în haine de paradă. În pripă am remarcat pe Români: căpitanul Ioan, locotenentii Crișan, Drencea, Licareti, pe sublocotenentii: Dr. Mircea, Păcală, Chiffa, Ballea, Chereches, pe prof. Neguțiu, pe funcționarii de bancă: Odor și Babo, pe medicinistul Comșa și mai mulți alții, chiar și Cehi. Serviciul s'a oficiat de către preotii militari ort.: Sever A. Pecurariu dela reg. 2 și Nicolae Sosdean, dela spitale, iar răspunsurile funebrale le-a dat corul improvizat, compus din învățătorii: Renghea, Lineu, Borcoman, Moldovan, Furtuna și Oancea. După înghemnarea cu desfășurare pentru morți, preotul Sever Pecurariu a tîntuit pe înțălesul tuturor, în cuvinte bine simțite, panegicul. A spus, că zeci și zeci de mii și un vîrnat săngele pentru tară și tron și că săngele vîrnat trebue să aducă roadă, iar învingerile definitive nu mai sunt departe. A scos în relief eroismul din trecutul nostru și s'a opri la viața eroului căpitan Ioan Goşa, din Săliște. Din datele spuse mi-am însemnat, că zelosul cisteri a servit 8 ani la reg. 33 în Arad, căstigându-și simpatia intelectualilor de acolo, mai apoi 4 ani la reg. 2 în Brașov, de unde a fost trimis ca agiotant de brigada (75) în răboiu din Carpați și aici prin viitorul zăpezilor și ploaia giosanțelor a alegat și făcut cele mai eminente servicii. Având patria lipsă de serviciile sale în Galitia, a fost transferat apoi în vară acolo, ca șef de batalion la reg. 51. În același partea activă la recucerirea Lembergului în 22 Iunie și îmbărbătând pururea „pe adevărații eroi ai lui”. Măștoare au fost cuvintele când s'a spus, că Ioan Goşa a fost orfan de mamă, iar evlaviosul și bătrânlui lui tată a murit în toamna trecută la sfîrșitul Dumitru, îndată după plecarea fiului seu pe câmpul de luptă; dar scena a fost și mai tragică de când s'a spus, că glontul rusesc dela Ravaruska i-a intrat în creierii mici, care sunt în legătură cu nevi ochilor. În ziua de 24 Iunie, la 11 oare s'a întâmplat tragicul eveniment. Eroul Goşa

ei însă își așeză privirea pe inima poetului, ca să-și cerceteze locuința locantătoare. Dar cum privea aşa cu dor, păli de-odată și fecioara se opri însățită.

Krișna rămase uimit. O întrebă mirat:

— „T-e frică doar, frumoaso, și de-o inimă de visător?”

— „Doamne, răspunse ea, — unde mă trimeti să locuiesc?... Eu zăresc în inima aceea și munți cu frunțea de zăpadă, și adâncuri urgăsite de apă, cu bălauri uriași și deșerturi vijelioase și peșteri negre, ca cele din Ellory Mi-e groază, Doamne, mi-e groază mult și nu pot locui în ea.”

Krișna îi răspunse atunci în glasul său sonor de zeu nemuritor:

— „Fii pe pace, frumoasă floare întrupătă! Dacă zăregi în inima poetului Walmiki munte cu frunțea de zăpadă, fi tu, feicioară dragă, adierea caldă a zăfirului din zilele de primăvară, care s'o topește; dacă zăresti în ea adâncuri urgăsite, fi tu mărgăritarul scump ce împrăștie lumină; dacă zăresti în ea deșerturi băntuite de vîfor sărat, fi tu măna fericita care sădese acolo flăcări norocului și potolește furia vîjeliei; și dacă zăresti în inima aceea căldă de vîsător și peșteri întunecoase, ca cele din Ellory, să fi tu raza caldă de soare primăvarace, care să le lumineze... Fi deci bine-cuvântată!”...

imediat a fost operat, dar fără folos, căci orbise. A murit apoi în 3 Iulie (nu 4 Iulie, cum au scris ziarele) ca erou al nostru al tuturor.

Amintirea ne este cu atât mai prețioasă, cu căt defunctul a fost decorat de 4 ori în răboiu acesta; el și-a păstrat totdeauna credința în bunul Dumnezeu, s'a afirmat ca Român adevărat, mărginean din Săliște.

Regimentul 2 de infanterie a serbat cu cinste, a preamarit cu însuflețire numele eroului zelor noastre, care a luptat luptă bună, a păzit credința tronului și patriei, și-a plinit cursul vieții și de lumina cea neinscrisă a vieții de veci va avea parte.

Fie memoria căpitanului Goşa și a tuturor eroilor fără nume în veci binecuvântată!

S.

NOUTĂȚI.

Moștenitorul de tron în Budapesta. Sâmbăta la orele 12 din zi a sosit cu tren special Moștenitorul nostru de tron, Arhiducele Carol Francisc Iosif, cu Arhiducesa Zita, în Budapesta. Nu a fost primire oficioasă. Numai primarul capitalei și prefectul poliției au eșit într-un întimpinare înaintă oaspeti. Capitala a fost frumos pavorață și înaintă oaspeti viu aclamați de mulțimea de pe străzi. Sarea a fost un imponant conduct de facile.

*

Comandantul nostru de corp decorat. În foaia oficioasă militară a apărut decretul, prin care Majestatea Sa, Monarhul confere Excelenței Sa' e, domnului Hermann Kővess de Kőveshaza, comandantul corpului 12 de armă din Ardeal, mareea cruce a ordinului leopoldin cu decorația de răboiu, pentru victorioasa conducere a trupelor sale. Din Sibiu i s'a trimis o călduroasă telegramă de felicitare din acest prijei, subscrisă de dl comite suprem Walbaum și vicecom. Fabritius.

*

Parastas. Pentru odihna sfletului regatului Petru de Moesonyi, căzut ca erou pe câmpul de răboiu, s'a celebrat Vineri parastas în capela română din Budapesta, prin P. C. Sa, Protosincelul Ghenea Bozoviciu, apoi în toate bisericile gr.-ort. române de pe domeniile familiei de Moesonyi. La parastasul din Căpâlna a asistat familia: mama, surorile și fratele mai mic, Ionel, al defunctului, apoi P. S. Sa, Episcopul Dr. E. Miron Cristea din Caransebeș, P. C. Sa Arhimandritul Musta, și un public numeros. Panegiricul l-a rostit în Budapesta părintele protosincel Bogoviciu, iar în Căpâlna, unde a pontificat protopresbiterul Manuil din Lipova, asistat de profesorul Dr. T. Botis, de asesorul cons. Mihail și de parohul Micu, domnul profesor Botis, fost instructor al fericitului în Domnul.

*

Mitropolitul Bucovinei la Carlsbad. Înalt Prea Sfintu mitropolit și arhiepiscop al Bucovinei Dr. Vladimir de Repta a plecat dela Cernăuț la Viena, și de acolo la Carlsbad.

*

Stire personală. Prea Sfintia Sa episcopală diecezei Aradului, Ioan I. Papp, a plecat la băile din Carlsbad, unde va sta căteva săptămâni.

*

Orășe iluminate. Căderea Varșoviei și a Ivangorodului a fost primită cu nesfârșit entuziasmul în toate orașele și satele monarhiei. Viena, Budapesta, precum și orașele din provincie, — Iași și Sibiu, — au îmbrăcat haină de sărbătoare și au iluminat piețele și străzile Vineri și Sâmbătă seara. Serbări imposante se vestesc și din Berlin, și din alte centre ale Germaniei.

*

Concentrări pentru manevre. Din București se anunță, că s'a publicat ordinul pentru concentrări. Obiectul lor este să prețească instrucția militară a ofițerilor și soldaților aparținători diferitelor clase de cozediu sau rezerviști, care nu și-au completat perioada de instrucție în acest an. Concentrările, urmate de manevrele mari, se fac în trei serii de căte 20 zile. Se incep cu 25 Iulie v. și se sfârșesc cu 25 Septembrie v.

*

Faină albă în capitală. În Budapesta s'a pus în vânzare faina albă de grâu. Prețul, pentru 100 chilograme, este 66 coroane. În detaliu se vinde chilogramul cu 76 bani.

*

Duma în permanentă. Goremkin, prim-ministrul Rusiei, a declarat în camera senațională, că duma are să rămâne convocată în permanentă, până la încheierea păcii.

*

Dela băile din Ocna. Până la sfârșitul lui Iulie a. c. au stat la băile din Ocna Sibiului peste sase sute de persoane. De căteva zile cântă la băile o bună orchestră de două ori pe zi, înainte și după ameazi.

*

Întregire. Notiță din numărul trecut, intitulată „Steagul nostru național”, o întregim cu următoarele: Între cei ce arboră și tricolorul românesc, pe lângă celealte, la zilele de invingeri, e și se pun și domnul B. Frentz, cofetar în strada Ciznădiei.

*

Dar pentru biserică. Stimul domn, căpitanul Alexandru Vlad, fratele D-ului Avril Vlad, în urma sărbătorirei jubileului de un an de când cu credință luptă pentru tron și patrie, în semn de mulțumire către tronul ceresc, donează 50 coroane și pentru biserică noastră din Bobalna, pentru care dar subscrisul în numele comitetului și sinodului îi aduc cele mai sincere mulțumiri, rugând pe bunul D-zeu să-i păzască viața spre a se putea întoarce sănătos la ai săi iubiti. Bobalna, 6 August 1915. Petru Lula, preot.

*

Bureți veninoși. Cetim în Kronstädter Zeitung, că lucrătorul Vasile Boroș și soția sa Ana Ardeleanu s'a dus Sâmbătă după amează să culeagă bureți în pădurea din apropiere Brașovului. Au adunat o grămadă și adurându-i scasă i-au gătit de cină și i-au mâncat. Amândoi s'a bolnavit rău. Femela, în urmă otrăvirii, a murit după două zile, iar bărbatul zace bolnav și acum.

*

Răniți duși în Sicilia. Autoritățile italiane, având în vedere numărul enorm al soldaților răniți, s'a simțit nevoie să transportă și în Sicilia mai mulți ostaci d'același, pe lângă tot năduful zilelor de vară siciliană. Principesa de Aosta a vizitat întocmirile spitalelor din Apulia, Calabria și Sicilia. — Prisoneri austro-ungari, îmbarcați pe vase la Livorno, sănătuți în tabăra de concentrare pe o insulă.

*

Totuși vin trupele japoneze? Ziarele Parisului sănătă informate, că Japonia s'a învoit să trimite în Europa o jumătate de milion de soldați în ajutorul împătritei înțelegeri.

*

Cu orice preț. O stire din Madrid spune: Când prezidentul republicei franceze, Poincară, a petrecut mai în urmă la frontul trupelor sale, soldații dela intrarea tranșelor i-au strigat pretutindeni: „Să trăească pacea cu orice preț!” Prezidentul și-a întreburuit imediat călătoria. — De alt fel în Franță se acuza tot mai mult Anglia, ca purtătoare de vină a răboiului. „Pentru englezi trebuie să săngerăm noi!” strigă poporul, care dorește pacea cu orice preț. După părțirea de acum a poporului francez este cu neputință o nouă campanie de earea: campania de earnă ar îosemna izbucnirea revoluției în Franță.

*

După bătăliile pierdute. Glasul unor ziar, amice ale împătritei înțelegeri, devine tot mai moderat și mai rezervat, după ce trupele rusești de vreo trei luni încoace incasă zilnic bătălii pierdute. Un prim articolul al ziarului Nea Hellas din Atena zice următoarele: „Este foarte probabil, că puterile centrale vor înainta biruitoare și mai depare, și nu este imposibil, ca victoria hotărătoare să fie a lor. În asemenea împrejurări ar trebui să așteptăm desvoltarea mai depare a evenimentelor, iar dl Venizelos ar fi dator să renunțe la planul de-a ajunge la guvern; căci, — cum a observat deplin corect una din foile guvernamentale, — venirea sa la cărmă ar produce antipatie la puterile centrale și ar despăgubi Grecia de bunăvoie îor.”

*

Din ale cenzurii. Cenzura italiană lucează cu o răvăză vrednică de o cauză mai bună. Ziariștii sănătuți să adune stiri din provinciile aparținătoare teritoriului de operații militare. Pe lângă toate promisiunile, la cartierul general n'a fost admis corespondenți. Guvernul italian a interzis gazetelor publicarea de scrisori sosite dela militari. Presa din Italia se plâng amarnic în urma acestor măsuri aspre din cale afară, și declară, că nu este iertat, ca un popor să fie cu desăvârsire isolat de stiriile adevărate ale răboiului, pare că ar trăi în tabera concentrărilor dușmani.

*

Armata dela Galipole. Situația trupelor engleze și franceze debarcate la Galipole este mult primejdioasă de epidemii, care pretind mari jertfe. Soldații se boalațesc în arșița soarelui. Lipsa totală de apă și împrejurarea, că apa adusă de pe corăbiile sosește de multeori în stare stricată, contrabute din greu la izbucnirea boalelor. Sute de ostași, nedeprinși cu clima, sănătuși cu totul istovit de puteri în dosul frotăului. Vapoarele-spitale pleacă neîncetat tixite de bolnavi. Dispozitivul trupelor este departe de a fi bună. În deosbii crește nemulțumirea în sinul soldaților francezi. Stand astfel lucrurile, după stiri acreditate, este exclus cu desăvârsire să se schimbe situația aceasta deplorabilă în favoarea aliaților.

*

Bioscopul Apollo. Luni și Marti în 9 și 10 August următorul program: Peisaje în Bavaria. Polidor este curios, umoristic. Curierul de răboiu, după natură. Cum să poată scăpa de soacra mea, comedie în 2 acte. Iubire și plan de răboiu, dramă senațională de spione în 4 acte. Actualitate. Afară de aceasta un program de întregire.

Note și impresii.

De ce nu s'a dat foc Varșoviei? Numeroase localități, înainte d'a le părăsi, au fost incendiate de trupele rusești puse pe fugă. Era vorba, că nici Vargovia nu va scăpa de soartea aceasta. Totuși orășul n'a fost aprins.

Se povestește, că însoțușii marii duce și comandant Nicolae Nico'aevici s'a opus planului părăjitor. Arderea Varșoviei ar fi avut o înrăurire desastroasă asupra populației polone, și ar fi influențat statele neutre. De aceea Varșovia a fost cruceat.

Napoleon cel Mare despre englezi. Împăratul Napoleo I a fost în toată viața să adversar hotărât al englezilor. Expediția sa egipteană fusese îndreptată anume împotriva Angliei.

Cât de mult a urât Napoleon apucăturile negustorii englezi, se vede din o scrisoare adresată după lupta dela Mareșal, în 14 Iunie 1800, generalului din Saxonia, Mihail Melas, căruia îi scrie într-altele:

„Dorința mea sinceră este: să văd unite ambele noastre națiuni brave, și să se sfărsească răboiu!, ce n'aduce folos decât negustorilor englezi, cari nu sunt vrednici să se prăpădească atâtă ostilitate în interesul lor.”

Scrisoare din Rusia. Câteva scrisori interesante în naivitatea lor, găsite la prizonieri ruși, sănătuți publicate în ziar din Germania. Este una din aceste scrisori pline de sentimentalitate:

Nr. 293.

(126) 2-3

Concurs.

Pentru intregirea unui post invățătoare la școala din Săsciori, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Salar 1200 cor. Cuartir și grădină.

Invățătorul e dator a instrua și la școala de repetiție și a conduce Dumineca și sărbătoarea copiilor la biserică și a cânta cu ei.

Concurenții au să-si astea cererile, instruite conform normelor din vigoare, în terminul prefipt, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și înainte de alegere a se prezenta poporului în biserică, spre a-și arăta dezeritatea în cântări.

Sebeș, 22 Iulie 1915.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului în conțelegeră cu comitetul parohial concernent.

Sergiu Medean
protopresb.

Nr. 237/1915.

(125) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor invățătoarești dela școalele confesionale din comunele jos înzirate din protopresbiteral Hațeg, se publică concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Bărești: salar 400 cor. din repartiție, 200 cor. dela Prea Ven. Consistoriu arh., restul până la suma recerută, ajutor dela stat. Cuartir în natură și grădină.

Luncani: 600 cor. din repartiție, restul până la suma recerută, ajutor dela stat. Cuartir în natură și lemn de foc.

Valea-Sângelorgiu: 400 cor. din repartiție, 200 cor. dela Prea Ven. Consistoriu arh., restul până la suma recerută, ajutor dela stat. Cuartir în natură, lemn de foc și relut pentru grădină 20 coroane.

Concurenții vor înainta cererile lor instruite cu documentele recerute subsemnatului oficiu în terminul deschis și se vor prezenta în comună spre a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Invățătorii aleși sunt datori a conduce copiii în Dumineci și sărbători la sf. biserică, și a cânta cu ei răspunsurile liturgice.

Hațeg la 17/30 Iulie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Hațeg.

Dr. Cornel Popescu
protopresbiter.**Concurs.**

Pentru lîferare de:

1. Pâne de grâu curat.
2. Franzele făcute din făină de grâu curat cu lapte.
3. Făină de grâu curat Nr. 2 și 3.
4. Carne de vită.
5. Carne de vițel.
6. Carne de porc, și
7. Unsoare de porc, toate de prima calitate pentru alimentarea alor 220-250 elevi dela seminarul arhidiecezan teologic pedagogic greco-ortodox român „Andrei“ din Sibiu în anul școlar 1915/16.

Doritorii de a reflecta la careva din acestea poziții să-si înainteze ofertele în scris, provăzute cu timbru de 1 cor., în persoană la subsemnatul, până în 18/31 August inclusiv, unde vor fi mai deaproape și condițiile speciale pentru încheerea contractului cum si eventual alte informații. Ofertele intrate după termin nu se vor lua în considerare.

Tot în acest termin se pot înainta în scris oferte pentru resturile de mâncare dela mese și culină.

Sibiu, la 20 Iulie v. 1915.

Aurel Popoviciu
econ., prof. sem.

(128) 3-3

(120) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de invățător la școala confesională ort. rom. din Ruja, protopresbiteratul Agnitei, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:

1. Dela comuna bis. din repartiție 540 cor. 40 fil.
2. Aruncul după dare de 5% 49 cor. 60 fil.

3. Ajutor dela stat 540 cor.

4. Lemne de foc 5□ computați 60 cor., pe care invățătorul pe spese sale să le facă și aducă din pădurea comună.

5. Cuartir în natură constătător din 2 odăi, bucătărie, cămară, pivniță și pod.

6. Grădină $\frac{1}{4}$ jug.

Toată leafa să plătește lunar anticipativ.

Dela invățătorul ales și întărit se cere:

1. Să instrueze copiii de școală dela 6-12 și dela 13-15 ani în sensul normelor și legilor în vigoare.

2. Să dea ajutor cantorului la Utrenie și să cânte cu elevii la sf. liturghie și la Venernie în Dumineci și sărbători în biserică.

3. Să țină în serile de iarnă de 2 ori pe săptămână școală cu adulții din cetăț și cântări bisericesti și poporale.

4. Grădina școalei de pomărit să o lucre instruind elevii.

Doritorii de a ocupa acest post să înainteze rugările adjuse cu documentele necesare la Oficiul protopopesc al Agnitei în terminul sus indicat și să se prezinte în vre-o Dumineacă sau sărbătoare în biserică spre a face cunoștință cu poporul și a dovedi dezeritatea în cântare eventual și în cuvântare.

Dintre concurenți vor fi preferați cei ce au și pregătit teologică, având această prospecte și urma actualului paroh bătrân și morbos în funcție.

Agnita, 17 Iulie 1915.

In înțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioachim Muntean
protohop.

In editura comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcățian, redactorul „Telegraful Român“ a apărut:

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărația lui Dumnezeu.*

Se afă în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezană din Sibiu. Prețul unui exemplar și 1 cor. 50 fileri plus 5 fileri porto poștal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

La Librăria arhidicezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimați evangeliști și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copei, cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copei **27 cor.**

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidicezană, Sibiu.

Biblioteca Teatrală
edată de Societatea Fondului de Teatru Român.

Nr. 28. Teodor Abt, Bucătăreasa, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 30. Aurelia Păcățian-Rubenescu, Iepurașii la școală, cinci piese teatrale, dialoguri și patologuri. Prețul 20 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 31. Max Maurey, Farmacistul, comedie într'un act. Prețul 32 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 32. Andre Mycho, Glorie postumă, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 33. Jana Marni, O Repetiție, dialog. Prețul 20 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 34. Alfred de Musset, Un Capriciu, comedie într'un act. Prețul 48 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 35. C. Goldoni, Un Accident Curios, comedie în 3 acte. Prețul 60 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 36. Yves Mirande, Zoe, comedie într'un act. Prețul 26 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 37. Fr. de Schiller, Wilhelm Tell, dramă istorică în 5 acte în versuri, traducere în forma originală de Stefan O. Iosif. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 38. Georges Courteline, Invingeri strălucite, piesă într'un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 39. Micul mininoș, comedie în 2 acte, localizată de Bujorel. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 40. I. Russu Șirianu, Militărește, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 41. Horia Petra-Petrescu, Poezii și Monologe de declamat broș. I. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 42. Capra cu trei iezi, piesă pentru copii, în trei tablouri după povestea lui I. Creangă, de Radu Prișcu. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 43. Victor Eftimiu, Crăciunul lui Osman, trag-comedie într'un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Cosinzeana
care a redactat de drul profesor Marin Demeștrescu din Craiova, au apărut până acum:

Nr. 1. I. H. Fabre, Din Moravurile și Porurile insectelor, ed. II. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.

Nr. 2-3. M. Demetrescu, Incepurile Omenei, ed. II. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 4-5-6. Ilie N. Gelep, Pământul și Omul, partea I. Asia. Prețul 75 fileri. + 10 fil. porto.

Nr. 7-8. M. Demetrescu, Lecturi Geologice. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 9. Constantin Rădulescu, Culegeri științifice. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Națională
redactată de dnul D. Vasiliu-Bacău.

Nr. 51-52-53. Pedagogia și Medicina, Primejdia Alcoolismului și Vitejia Românilor. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 54-55-56. Bulgaria, Foloasele Cheimiei și Solidaritatea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 57-58-59. Apărarea Națională, Rusii și Sărgărcenia. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Flacăra.

Nr. 7-8-9. H. G. Wells, Primii Oameni în Lună. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Nr. 10. V. Eftimiu, În temnițele Stambulului, novele. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 11. Onoto Watana, Privighitoarea Iaponă, roman din viață japoneză. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 12. Edmond Rostand, Romanțioșii. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 13. Victor Eftimiu, Ave Maria, dramă în 3 acte. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca Minerva.

Nr. 131-132. Tit. Liviu, Războiul Romanilor cu Hanibal I-II. Prețul 60 fileri. + 10 fil. porto.

Nr. 133. B. Constant, Pribegul. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 134. George Ohnet, Jale și bucurie. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 135. Saltikow-Scedrin, Povești. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 136. Al. Cazaban, Rozica. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 137. Harriet Beecher Stowe, Coliba lui moș Toma. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 138. Al. Dumas Tatăl, Cei doi studenți. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 139. Voltaire, Povestiri. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 140. Carl Ewald, Icoane din viața plantelor și animalelor II. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 141. Edmond Haraucourt, Pelisson. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 142. V. Rakosi, Satul meu